

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdu a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **V. Š.**, zastoupená Mgr. Robertem Plickou, advokátem se sídlem Národní 58/32, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje**, se sídlem Nádražní 2437/2, Plzeň, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 11. 2016, č. j. 30 A 54/2016 - 145,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 28. 12. 2016 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost žalobkyně (stěžovatelky) proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 11. 2016, č. j. 30 A 54/2016 - 145.

Současně s podáním kasační stížnosti však stěžovatelka neuhradila soudní poplatek za kasační stížnost. Nejvyšší správní soud ji proto usnesením ze dne 3. 1. 2017, č. j. 5 As 319/2016 - 4, vyzval, aby ve lhůtě 1 týdne od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek ve výši 5000 Kč.

Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo doručeno zástupci stěžovatelky do datové schránky dne 11. 1. 2017. Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že stěžovatelka ve lhůtě stanovené uvedeným usnesením, ani později, poplatek za kasační stížnost neuhradila.

Ačkoliv se stěžovatelka ve své žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného mj. domáhala určení nezákonnosti identifikačních úkonů, kterým byla žalobkyně podrobena (snímání daktyloskopických otisků, zjišťování tělesné míry, zjišťování tělesných znaků, pořizování obrazových záznamů fotografiemi tváře a dalších

částí těla, odběru biologického vzorku stěrem z bukalní sliznice pro získání vzorku DNA), nelze daný případ zařadit mezi řízení věcně osvobozená od soudního poplatku dle § 11 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném od 1. 1. 2014, dle něhož se od poplatku osvobozují řízení ve věcech „*zásahu do integrity, vyslovení přípustnosti převzetí nebo držení v ústavu zdravotnické péče*“. Jak vyplývá z důvodové zprávy k zákonu č. 293/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, jímž bylo předmětné věcné osvobození do zákona o soudních poplatcích zavedeno, citované ustanovení míří na nesporná řízení o přivolení soudu k zásahu do integrity dle § 65 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, a ve věcech vyslovení přípustnosti převzetí nebo držení ve zdravotním ústavu dle § 66 a násl. téhož zákona (srov. rovněž Večeřa, Jiří. *Zákon o soudních poplatcích a předpisy související. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015, s. 75.). Z povahy a smyslu citovaného ustanovení je tedy zřejmé, že se v posuzované věci nejedná o řízení naplňující předpoklady daného věcného osvobození od soudního poplatku.

Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 in fine zákona o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 26. ledna 2017

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu